

TANYA STEWNEROVÁ

*Alea,
dievča mora
Vlny času*

FRAGMENT

Alea, dievča mora 8

Vlny času

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Tanya Stewnerová

Alea, dievča mora 8 – Vlny času – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Alea,
dievča mora
Vlny času.

Tanya Stewnerová nezahorela láskou ku knihám na prvý pohľad. Keďže jej učiteľka na základnej škole povedala, že sa pravdepodobne nikdy nenaučí správne písať a čítať, vášeň k písaniu sa v nej prebudila pomerne neskoro, okolo desiateho roku života. Odvtedy však príbehy priam chrlí.

Narodila sa v roku 1974, vyštudovala literárnu vedu a niekoľko rokov pracovala ako prekladateľka a lektorka. Okrem toho sa naplno venovala spisovateľskej činnosti. Jej detská séria o Lili Vetropľaške a trilógia o elfoch sa stali bestsellermi nielen v Nemecku, ale aj v mnohých iných krajinách.

TANYA STEWNEROVÁ

Alea,
dievča mora
Vtŕny času

FRAGMENT

Tanya Stewnerová: *Alea Aquarius 8: Die Wellen der Zeit*

© Verlag Friedrich Oetinger GmbH, 2022

Text © Tanya Stewner, 2022

Illustrations © Claudia Carls, 2022

Translation © Zora Sadloňová, 2024

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2024

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-3855-2

ISBN e-knihy 978-80-566-3867-5 (1. zverejnenie, 2024) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-566-3868-2 (1. zverejnenie, 2024) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-566-3866-8 (1. zverejnenie, 2024) (ePDF)

Obsah

Darkonská krv	11
Ruku na srdce	29
Nočná obloha nad Benátkami	38
Gat 'Nambeessa	54
Na život a na smrť	63
Dedičstvo osudu	72
Nočné sovy	89
Sweeney	99
Premožiteľ	115
Sila myšlienok	125
Benátky	144
Galaktická ohnivá búrka	161

Kozmoflitre	172
Indigo	182
Srdce oceánu	193
Talassiopa	207
Nádej	217
Grarmathacht	229
Toran Tracarta	240
Navždy preč	250
Stopäťdesiattri rokov	262
Plavba gondolou	278
Hýbateľka osudu	290
Dobré vlny	297
Navždy, Yavani	307
Ocean's Heart	319
Trúbením za pokoj	329
Nelani a Keblarr	337
Spolu	355

Cassaras a kráľovná plávali k sebe a napätie, ktoré medzi nimi vládlo, sa dalo takmer krájať. Princ svoju úhlavnú nepriateľku prevrätával pohľadom. Murine prsty sa rozťahli ako ostne na Gilfovom krku. Aj ona bola pripravená. Ostatné vodné panny ich obkolesili, a vytvorili tak pre nastávajúci boj arénu, uprostred ktorej súperu pomaly zdvíhali ruky pred seba. Prizerajúce sa vodné panny začali vydávať rytmické zvuky. Znelo to ako prerušované hučanie, ktoré sa zo stoviek hrdiel zlúčilo do dunivého bubnovania.

Mura a Cassaras začali okolo seba krúžiť ako v spomalenom filme, všetky svaly mali napnuté, každým centimetrom svojich tiel boli pripravení zaútočiť.

Darkonská krv

Bublajúca rieka prúdila s pokojným sebavedomím driemajúceho draka, ktorý si naplno uvedomuje svoju moc, no práve v tomto okamihu nemá v úmysle vyvolať rozruch. Na vlnách Rýna tancovali farebné svetielka a Alea Aquarius sa pohľadom vpíjala do ich krásy. Pre ňu ako pre Veľrybiu pútničku to bol pohľad nielen krásny, ale aj magický.

„Ahoj!“ povedal Lennox Scorpius, ktorý kráčal po nábřeží tesne po Aleinom boku. „Si v poriadku alebo ťa zhypnotizovala rieka?“

Alea sa zasmiala. „Užívam si, že konečne zase vidím farby mora.“ Svojich schopností dievčaťa mora sa musela vzdať na príliš dlhý čas. Teraz, po spätnej premene, pre ňu rieka nebola obyčajným vodným tokom, ale prúdiacim dúhovým zázrakom.

„Čo vidíš?“ spýtal sa Lennox zvedavo. Ako Oblivion síce sám disponoval fantastickými schopnosťami, rozpoznávanie farieb vody k nim však nepatrilo. Túto schopnosť mali iba Pútnici.

Alea ukázala do stredu rieky. „Tamto vzadu sú tyrkysové kľbká. Tieto útvary vznikajú vtedy, keď loď prejde miestom, kde sa chvíľu predtým pohybovala iná loď. V mori sa to stáva skôr zriedka, ale tu na Rýne je priam... tyrkysová zápcha.“

Lennox sa zadíval na miesto, kam ukazovala. „Som veľmi rád, že opäť vidíš farby mora.“ Zamyslene sa po-usmial. „Orion ťa síce nedokázal zastaviť, keď ti ukradol schopnosti dievčaťa mora, napriek tomu je fajn, že sa ti všetky vrátili.“

Alea prikývla. Doktor Orion z nej prostredníctvom DNA meniča urobil suchozemkyňu, čo bola jedna z naj-poučnejších a súčasne najznepokojujúcejších skúseností jej doterajšieho života. Vďaka krvi svojej sestry, dvojčaťa They, sa však opäť stala dievčaťom mora. Pri pomyslení na Theu si podvedome tíško vzdychla, ale jej nekonečný smútok bolo počuť. Svoju sestru našla len nedávno, tu v malom mestečku Sankt Goarshausen, kde mala domov Loreley. Bolo nádherné stať konečne zoči-voči Thei – akoby sa znovu zjednotili vlny a vietor. Diabolský doktor Orion však opäť ukázal, že ho neradno nikdy podceňovať, a prekvapil ich. Theu uniesol a pomocou spätného meniča z nej plánuje urobiť suchozemkyňu, rovnako ako to urobil s Aleou. Vôbec netušili, kam ju odviekol, Alea vedela len to, že jej sestra už nie je v Sankt Goarshausene... a že stratiť ju tak rýchlo po ich prvom stretnutí hrozne bolí.

Z hrdla sa jej vydral ďalší smutný vzdych. Pokiaľ by sa v uplynulých dňoch nedočkali s Lennoxom takej veľkej pomoci, boli by teraz pravdepodobne obaja v Orionovom zajatí. Hagen, suchozemec a „krtko“ v Orionovej skupine, im s nasadením vlastného života pomohol utiecť z mraziarenskej haly pred doktorom a jeho partnerom Jinxom. A Darkonka Siska predtým na brehu Rýna počas prepadu neriskovala o nič menej. Zjavila sa akoby odnikadiaľ, odzbrojila Jinxu a Oriona držala v šachu pištoľou, kým Alea, Lennox a nakoniec aj Thea neušli. Okrem Hagena sú teda nesmierne vďační aj Darkonke. Aleu celú noc trápila myšlienka na to, že nevie, čo sa s ňou po udalostiach na brehu Rýna stalo. Zajali ju Orionovi muži tak ako Theu alebo sa jej podarilo ujsť?

Lennox zastal a pobožkal Aleu na spánok. „Všetko v poriadku, *Yavani*?“

Alea milovala, keď ju tak oslovoval, lebo v hajare, čiže vo vodnej reči, znamenalo *Yavani* niečo ako „moja večná láska“. Nedokázala si predstaviť krajšie vyznanie. V srdci však napriek tomu cítila akúsi ťažobu. „Môžeš ma na chvíľu objat?“ Obavy a neistota, čo sa stalo s Theou a so Siskou, ju znepokojovali a jej vnútro obaľovali hustou hmlou.

Lennox si ju k sebe pritiahol a jemne ju hladkal po šiji. „Všetko bude fajn,“ slúbil.

Alea sa mu hlavou zavrátila do ramena a zašepkala: „Čestné slovo?“

Lennoxov hlas bol nežný a plný optimizmu. „Nezabúdaj: máme plán. Devätnásteho septembra dolapíme Oriona v Ríme.“

Alea súhlasne zamrmlala. Vo vízii strieborného vlákna videla, že v ten deň bude doktor v kiosku neďaleko rímskeho Kolosea popíjať kávičku. Práve tam ho dolapia, a len čo sa im ho podarí zajať, odovzdajú ho Lafore predstavujúcej najvyššiu právnickú inštitúciu morského sveta, ktorá disponuje mimoriadne účinnými metódami, ako kriminálnikov konfrontovať s ich vlastnými činmi. Nijaký zločinec, ktorý sa dostal pred Laforu, nikdy viac nič zlé neurobil. Alea z celého srdca dúfala, že to tak bude aj v doktorovom prípade.

Cúvla o pol kroka a pozrela sa Lennoxovi do azúrovo-modrých očí. „Dúfam, že predtým, ako Oriona dostaneme, nebude mať čas na nijaké ďalšie laboratórne pokusy.“ Prišlo jej zle pri pomyslení, že by doktor mohol úspešne vyvinúť ďalší vírus – taký, ktorý by vyhubil magické bytosti. Na Korzike sa so svojimi výskumami dostal veľmi ďaleko, ale Aleina mama Nelani našťastie vyhodila celé laboratórium do vzduchu. Otázka však znela: zvládol Orion medzitým zariadiť nové laboratórium a pokračuje v experimentoch? „Pred Rímom však určite nebude mať dosť času, aby zmenil Theu na suchozemkyňu,“ pokračovala Alea. Bolo to konštatovanie faktu, ale na konci vety sa napriek tomu vznášal malý otáznik. Lennox si to všimol.

„Na prípravu DNA meniča pre Theu potrebuje dva týždne,“ skonštatoval, čo už vedeli. „Máme teda ešte trinásť dní a zajmeme ho už o päť! To znamená, že Theu nepremení!“ Lennoxov hlas znel, akoby chcel malý otáznik s dôraznou rozhodnosťou zlikvidovať.

Alea sa dala nakaziť jeho optimizmom. „Navyše sme zariadili, aby sa magické bytosti dozvedeli, čo má Orion za lubom. Vo svojej správe som im celkom jasne povedala, že ich plánuje zabiť, preto musia začať spolupracovať a pridať sa k nám, aby sme mohli spoločne zabrániť ich likvidácii.“ Gilf Gnorfius, s ktorým sa zoznámili v altánku pri Loreley, bol ochotný ich výzvu prostredníctvom informačných stĺpov v morskom svetle rozšíriť.

„Mala si geniálny nápad, keď si poslala magické bytosti hľadať Orionovu základňu,“ dodal Lennox. „Možno má v tejto chvíli v päťách už celú armádu...“ Na zdôraznenie svojich slov si s Aleou preplietol prsty. Bolo to iné ako kedysi, lebo teraz mal medzi prstami rovnaké zdureniny ako ona – morské jazvy, ktoré na súši vyzerali ako prasknuté žuvačkové bubliny a v mori sa menili na hrubé šlachovité plávacie blany. Alea mu stisla ruku a užívala si ten pocit.

Ponorení do svojich myšlienok pokračovali v ceste. Lennoxova istota Alei pomohla. Často jej dodával sebadôveru, lebo o všetkom hovoril s bezvýhradným vnútorným presvedčením. Bola to jeho špecialita – po-

vedať veci správnym spôsobom. Lennoxove slová boli pre Aleu často rovnako bezpečným útočiskom ako jeho objatia. Silu jej však nedodával iba on. Tiež Ben, Sammy a Tess stáli neochvejne po jej boku. Ďalší traja členovia základnej posádky Alfa cru sa teraz zdržiavali v Benátkach, takmer tisíc kilometrov od Sankt Goarshausenu, a Alei bolo za nimi hrozne smutno.

Odrazu sa prudko zastavila. „Ako sa čo najrýchlejšie dostaneme za ostatnými? Ako...“

Vtom vedľa nich za škripotu brzd zastalo auto. Lennox bleskurýchlo strhol Aleu za seba a rozhodil ruky, akoby chcel svoje telo použiť namiesto bariéry proti očakávanej spříške guliek.

Alea sa vydesene prikrčila.

Dvere na strane vodiča sa rozleteli. Alea vyzrela spoza Lennoxu, ale vo svetle zapadajúceho slnka takmer nič nevidela. Až po chvíľke rozoznala tvár s pokožkou čiernou ako uhoľ a so žiarivo svetlými očami.

„Nastúpte!“ zvolala Siska. „Ideme do Benátok.“

Alea chvíľu hľadela na Darkonku ako obarená – Siske sa podarilo ujsť Orionovi! Odkiaľ však vzala auto? A ako ich tu našla?

„Nastúpte!“ zopakovala Siska v hajare. Zastavila totiž uprostred úzkej pobrežnej cesty.

Lennox neváhal, okamžite otvoril kufor a hodil doň svoj batoh. Opatrne k nemu pridal aj Thein, ktorý niesol so sebou, a svoju čiernu gitaru. Alea sa prebrala z ohúre-

nia a rýchlo hodila do obrovského kufra aj svoj batoh. Potom spolu s Lennoxom nastúpili do auta.

Len čo za sebou zabuchli dvere, Siska vyštartovala a viedla veľké modré kombi po pobrežnej ceste. Alea bola ešte celou situáciou zaskočená a zo zadného sedadla dievčinu uprene pozorovala. Mala jemnú čier-nočiernu pleť a krátke kučeravé afro účes. Vzpriamené držanie tela posilňovalo dojem odvahy a smelosti, ktorý okolo seba šírila. Ohnivý a plne sústredený pohľad nezaprel bojovníčku – jej žiarivo svetlé oči priam dychtili po nejakej odvážnej akcii. Zároveň pôsobila neskutočne koncentrovane – zjavne v sebe dokázala skrotiť bojovníčku.

„Som Siska Ferreira,“ predstavila sa, akoby bolo pre ňu dôležité vysloviť celé svoje suchozemské meno.

Lennox, ktorý sedel s Aleou na zadnom sedadle, sa trochu začudoval, no odpovedal: „Lennox Lando.“

„Alea Winkler,“ povedala Alea a uvedomila si, že svoje priezvisko – priezvisko svojej pestúcky Marianne – nepoužila už celú večnosť.

Siska prikývla, ako keby si odškrtla bod v nejakom pomyselnom zozname. „Dobre.“ Zdalo sa, že pohľadom niečo hľadá na kraji pláže. „Musíme čo najrýchlejšie zastať,“ povedala a neprestajne sa pritom obzerala po vhodnom mieste. „Cesta je tu priúзка, no len čo nájdem nejaké parkovisko...“

„Prečo musíme hneď zastavovať?“ spýtal sa Lennox.

„Pretože potrebujem tvoju pomoc,“ vysvetlila stručne. Rukami, na ktorých mala sivé rukavice bez prstov, pevne a s očividným napätím držala volant. Potom odrazu pokrčila nos a spýtala sa smerom dozadu: „Kto z vás dvoch tak dobre vonia?“

„Lennox,“ vybafla Alea bez váhania. Siska mala istotne na mysli Lennoxovu nezameniteľnú vôňu dialok, tepla a vody.

„Aha,“ stručne zareagovala dievčina.

Lennox trochu očervenel, a aby zmenil tému, spýtal sa: „Siska, máš vôbec vodičák?“

To by Alea tiež rada vedela. Darkonka určite ešte nebola plnoletá. Aleu však zaujímalo omnoho viac niečo iné, a preto hneď položila ďalšiu otázku: „Ako si vedela, kde sme?“

Siska jej odpovedala, zatiaľ čo pohľadom hľadala vhodné miesto na zaparkovanie. „Kit práve nahrála hlasovú správu do četu morských detí, v ktorej prerozprávala, čo všetko sa tebe a Lennoxovi prihodilo – že ste našli tvoju sestru a zase o ňu prišli, že ju Orion určite odviezol na nejaké nové miesto a magické bytosti sa kvôli vám pokúšajú zistiť, kde sa to miesto nachádza.“

„Aha, takže Kit!“ zvolala Alea. Už nejaký čas si spolu s Lennoxom četovali v skupine s niekoľkými ďalšími morskými deťmi a Kit zjavne ostatným vyklebetila posledné novinky.

Kit bola Tessina priateľka a Brimka. Dnes popoludní sa Alea a Lennox stretli s ňou a dedom Ernestom, starým otcom Sammyho a Bena, aby zničili kopy odpadu v obrovskej skladiskovej hale. Kit bola na to ako stvorená, lebo kmeň Brimov sa v morskom svete staral práve o likvidáciu odpadu.

Siska pokračovala: „Kit v čete tiež spomenula, že aj s malou ohnivou fazuľou dokázala odstrániť veľkú kopu odpadkov a že ste potom ju a dedka Ernesta odprevadili na stanicu. Tak som skúsila šťastie a vybrala sa na stanicu a potom ďalej popri rieke, aby som vás našla.“

Alea bola Siske nekonečne vďačná za jej duchapritomnosť, napriek tomu pokrčila čelo. „Prečo si nenapísala už včera, že sa ti podarilo Orionovi utiecť? Báli sme sa o teba.“

Darkonka pohľadom vyhládala Aleu v spätnom zrkadielku. „Ospravedlňujem sa, ale stratila som mobil. Asi keď som na pláži zoskočila zo stromu. Už som si však zaobstarala nový... mobil.“

„A ako si utiekla Orionovi?“ dožadoval sa Lennox ďalšej informácie.

Siska sa pousmiala. „Poviem vám to, len čo nájdem vhodné miesto na zaparkovanie.“

„A prečo?“ začudovala sa Alea.

V Siskinom úsmeve sa zračilo radostné očakávanie. „Lebo to chcem urobiť správne.“

Alea netušila, čo chce Siska urobiť správne, ale medzitým už zišla z cesty a zastala na malom parkovisku rovno pri Rýne. Rýchlo vystúpila a Lennox s Aleou so spýtavými výrazmi na tvárach vyšli z auta hneď za ňou. Darkonka aj Oblivion najprv preskúmali okolie. Očami sústredene preskenovali každé auto, krík aj kameň na ľudoprázdnom parkovisku. Alea si medzitým Sisku premeriavala pohľadom plným vďačnosti, radosti aj zvedavosti. Dievčina pôsobila športovo, dynamicky, ako keby bola v ktoromkoľvek okamihu schopná zabehnúť maratón. Navyše bola o hlavu vyššia od Aley, takže bola rovnako vysoká ako Lennox, ktorý včera odrazu ešte o poriadny kus vyrástol.

Siska zrejme skonštatovala, že im nehrozí žiadne nebezpečenstvo, a obrátila sa k Lennoxovi, ktorý ju vyčkávajúc sledoval. „S čím ti mám pomôcť?“ spýtal sa.

Darkonka bez akýchkoľvek zábran prešla k veci. „Tento typ áut má väčšinou zabudovanú nejakú formu GPS, a dajú sa teda veľmi rýchlo lokalizovať.“ Ukázala na kombi. „Mohol by si...“

Nemusela vetu ani dokončiť. Lennox už kráčal k rieke.

Siska s Aleou sledovali, ako sa na brehu nakláňa nad vodu, vkladá do nej ruku a niečo si šomre popod nos. Netrvalo dlho a v plytkej pobrežnej vode sa objavili tiene. Niektoré pripomínali úhory a zubáče vlniace sa v prúde, iné vyzerali ako samotný prúd – podľa toho, ako ste sa pozreli. Boli to ropušnice – majsterky v maskovaní.

Jedna z rýb vystrčila hlavu z vody, akoby sa chcela Oblivionovi, ktorý ju privolal, ponúknuť. Lennox k magickej rybe natiahol ruku, poďakoval sa ostatným za to, že sa objavili, a vrátil sa späť k Alei so Siskou. Darkonka napäto pozorovala tvora v Lennoxovej ruke, ktorý mal široké ústa a vypúlené oči. Pravdepodobne ešte nijakú magickú bytosť nevidela.

Lennox sa usmial. „Keď sa prisaje na navigáciu, všetky zameriavače sveta sú celkom nanič.“ To už bol aj s ropušnicou pri aute a naklonil sa dovnútra.

Alea so Siskou šli za ním a Alea počula, ako Lennox prosí ropušnicu, aby zamaskovala ich GPS stopu. Magická bytosť sa vzápätí svojimi širokými ústami prisala na navigáciu a Alea bola presvedčená, že teraz ich už nikto nedokáže nájsť.

Lennox sa vynoril z auta. „Hotovo.“

Siska vyzerala nadmieru spokojne. „*Swadaan*,“ poďakovala a obrátila sa k Alei. „A teraz k tej lepšej časti.“

Vo svetlých očiach dievčiny horel oheň, ktorého žiara sa rýchlo rozlievala po celej jej tvári. Pokľakla pred Aleou a naklonila hlavu. „Je mi ctou skloniť sa pred tebou, Alea Aquarius.“

Prvou Aleinou reakciou bol úmysel Sisku vyzvať, aby ihneď vstala. Potlačila ju však a dovolila Darkonke urobiť, čo potrebovala. Už sa naučila, že k úlohe Elvariona patrí prijímať rešpekt ostatných a dovoliť, aby bola jej výnimočná rola uctievaná vznešenými slovami a gesta-

mi. Navyše to Siska asi ani nemohla urobiť inak – kolovala v nej darkonská krv, ktorá ju nútila ich prvé stretnutie osláviť aspoň malým rituálom. Darkoni totiž milovali slávnostné obrady.

„Chcem byť tvojimi rukami a nohami, keď bude treba za teba bojovať,“ pokračovala. „Chcem byť tvojou silou a твоjím zázemím, keď budeš potrebovať pomoc. Budem tvojou oporou, keď si nebudeš vedieť s niečím poradiť. S rukou na srdci sa ti, Alea Aquarius, odovzdávam – tebe a záchrane oceánov.“

Aleu jej slová dojali a zaplavila ju vlna vďačnosti. Obradne povedala: „Ďakujem ti, Siska z kmeňa Darkonov. Si vítaná v kruhu mojich najbližších verných. Toto je môj bojovník Lennox Scorpius z kmeňa Oblivionov.“

Hoci to pre Sisku, samozrejme, nebolo nič nové, sklonila pred Lennoxom mierne hlavu a ten sa za to zľahka uklonil.

Potom Alea chytila Sisku za ruky a vytiahla ju hore. „Som taká rada, že si utiekla Orionovi a jeho ľuďom!“ povedala už menej formálnym hlasom a zopakovala svoju pôvodnú otázku: „No ako si to dokázala? A odkiaľ máš auto?“

Siska si oprášila špinu z kolien a začala rozprávať: „Potom, ako ste včera ušli do vody, som na Oriona ďalej mierila pištoľou. Jeden z jeho mužov však vzápätí zakričal, že sa určite neodvážim vystreliť – že to len hrám. Orion ma potom udrel päťou do boku a rozpútala sa

bitka. Odrazu sa z čistého neba objavila veľká svetlovlasá žena a začala do mužov strieľať trojzubými šípami.“

„To bola Loreley!“ zvolala Alea. Loreley bola nesmrteľná bývalá vodná panna, ktorá stále žila na dne Rýna vo svojom magickom altánku – napriek tomu, že vo väčšine ság a povestí sa tvrdilo niečo iné. V altánku sa nachádza Priestor predkov, kde sa môžu stretávať živí s mŕtvymi. Alea s Lennoxom to zažili na vlastnej koži. Zjavila sa im kráľovná Haruko, matka princa vodných panien Cassarasa, aby im prezradila, že ukradnutý strieborný plášť odniesla vodná panna Mura do hlavného mesta vodných panien Gat’Nambeessy. Mure sa tam s pomocou magického plášťa podarilo získať trón. Haruko v Priestore predkov poverila svojho syna, aby Muru vyzval do boja, strieborný plášť jej zobral a odo vzdal ho Alei. Alea si so značnými obavami a zároveň s vďačnosťou uvedomila, že Cassaras sa práve nachádza na ceste do Gat’Nambeessy, aby tam pre ňu plášť získal. Z princa vodných panien sa stal veľmi vzácny spojenec. Napriek tomu, že veľmi dlho fungoval ako predĺžená ruka doktora Oriona, nakoniec sa rozhodol zmeniť stranu a podporiť Aleu v jej misii. Dôležitým faktorom bola určite Thea, pretože ochraňovať mladú Pútničku vnímal ako svoje poslanie. Alea videla, akí sú si obaja blízki a ako vážne princ berie svoju úlohu. Jeho matka ho však poslala preč, aby sa mohol vrátiť so strieborným plášťom. Len čo Cassaras vyrazil, zaútočil

na nich Orion a Theu uniesol... Kým bola Alea ponorená do svojich spomienok a počúvala iba na pol ucha, Lennox rozprával Siske o Loreley a o tom, ako veľmi im pomohla.

Siska napäto počúvala. „Bez tej ženy – Loreley – by sa mi včera pravdepodobne nepodarilo ujsť. Len vďaka jej zásahu som mohla z pláže uniknúť a potom som bežala ako ešte nikdy v živote. Orionovi muži ma síce neskôr hľadali – počula som ich zakrádať sa –, no nemohli ma nájsť. Bola som prilepená k múru vo výške tretieho poschodia a držala som sa odkvapu.“

„Fíha!“ zhíkla Alea obdivne. Schopnosti tajných agentov, ktorými sa Darkoni vyznačovali, boli naozaj legendárne.

„Hej, a mám ešte aj tú pištoľ, ktorou som Oriona držala v šachu na pláži,“ dodala Siska. „Akosi sa mi nechcelo vyhodit' ju, hoci som sa neodvážila z nej vystreliť.“

Alea nevedela, čo by na to mala povedať. Zbrane boli pre ňu citlivou záležitosťou a bola rada, keď Siska zmenila tému. „Tí muži obklopujúci Oriona sú Darkoni, je tak? Vyzerajú ako ja. Prečo pracujú pre niekoho takého, keď sú to morskí ľudia?“

Lennox s Aleou si vymenili pohľady. Siska si zaslúži poznať pravdu.

„Orion Darkonov oklamal a prinútil ich, aby mu zložili prísahu vládcovi,“ vysvetlila Alea.

Siska spýtavo našpúlila pery. „Aká je to prísaha?“

„Darkon v nej sľubuje svojmu vládcovi, že mu bude verný a bude mu slúžiť všetkými svojimi schopnosťami,“ vysvetlil Lennox.

„Čože?“ začudovala sa Siska. „To som práve zložila Alei podobnú prísahu bez toho, aby som vedela, že je to niečo zo sveta Darkonov?“

„Áno,“ prisvedčila Alea. „Zdá sa, že Darkoni majú v krvi prepožičiavať sa do služieb veľkých vecí.“

„Lenže Orion vtedy prísahu, ktorú mu Darkoni zložili, zmanipuloval,“ zdôraznil Lennox. „Súčasťou rituálu bolo, že každý, kto prisahá, zovrie meč, až kým sa neobjaví prvá kvapka krvi. Orion však meč napustil sérom.“

Siska začínala tušiť, kam sa to všetko bude uberať, a povzdychla si. „Čo to sérum spôsobilo?“

„Orion zistil, že Darkoni majú neaktívny gén, ktorý sa dá sérom aktivovať, a oni potom získajú superschopnosti.“

Siska vyvalila oči. „Preto Darkoni tak neuveriteľne dobre bojovali!“

„Hej, ale to ešte nie je všetko,“ pokračoval Lennox. „Orion to dokázal prepojiť s ich absolútnou poslušnosťou. Prostredníctvom bratského bozku, ktorým vtedy rituál ukončil, sa s ním každý z Darkonov navždy geneticky prepojil a od toho okamihu musí poslúchať a súhlasiť so všetkým, čo Orion povie.“

Na Siskinej tvári sa zračilo číre zúfalstvo. „Sú z nich... otroci,“ dostala zo seba zdesene a zjavne sa pokúšala po-

chopiť celú šírku a dosah prísahy. „*Musia* ho poslúchať.“ Obidvoma rukami si prehrabla krátke kučeravé vlasy a urobila zopár krokov tam a späť, akoby to všetko musela najprv spracovať.

Lennox využil pauzu a dal sa opäť skenovať okolie, či neuvidí niečo nebezpečné, no rovnako ako predtým to vyzeralo, že na malom parkovisku sú sami a počuť ich môže len tečúca rieka.

Siska sa k nim vrátila. Emócie už mala pod kontrolou. „Prísaha vládcovi je prekliatie a požehnanie zároveň,“ skonštatovala. „Superschopnosti sú veľmi zaujímavé, ale patriť niekomu a musieť ho poslúchať – to je absolútna nočná mora.“

Alea si mimovoľne vzdychla.

„Záleží na tom, *koho* človek počúva,“ poznamenal Lennox.

Siska sa naňho zmätene pozrela. „Ako to myslíš?“

„Aj ja som niekomu zložil prísahu,“ prezradil jej Lennox, „ale nie Orionovi.“

Siska k nemu podišla. „Ty si zložil prísahu vládcovi?“ spýtala sa ohromene.

„Áno, zložil,“ vyriekol Lennox s nádychom hrdosti v hlase. „Alei.“

Siska vyvalila oči. „Čože?“

Alea sa ujala slova. „Aj Oblivioni disponujú tým neaktívnym génom. Veľmi sa podobajú na Darkonov.“

Zatiaľ čo Siska nevychádzala z údivu, Alea pokračovala: „Orion si chcel z Lennoxu urobiť osobného bojového robota, napustil sérom putá a cez Lennoxove dorážané zápästia ho dostal do jeho krvného obehu. No skôr ako stihol svoj plán zrealizovať, Lennox ma pobozkal, čím mi zložil prísahu.“

Siska už vôbec ničomu nerozumela. „Lennox, znamená to teda, že aj ty máš superschopnosti?“

„Som teraz geneticky optimalizovaný,“ potvrdil.

Siska si prezerala jeho obtiahnuté tričko, pod ktorým sa mu rysovali svaly na širokých ramenách.

„Hm, to je...“

„*Mar eisa schorr uuket hajaro.*“ Znamenalo to niečo ako: *Teraz som úplný hajaro.* Na Lennoxovi bolo jasne vidieť, ako veľmi sa mu to páči. „Moja suchozemská časť zostala zjavne zachovaná, no prevláda vo mne morský človek. Len čo sa ponorím, mám konečne plávacie blany a žiabre.“

„Obrátenou stranou mince je, že Lennox teraz musí urobiť všetko, čo mu prikážem,“ namietla Alea a všetci si museli všimnúť frustráciu zaznievajúcu z jej hlasu. Neznášala, že ju Lennox musí poslúchať. Neplánovala mu udeľovať rozkazy a dúfala, že v budúcnosti budú môcť aj napriek prísahe normálne vychádzať.

„Tak to teraz jednoducho je,“ skonštatoval Lennox stručne.

Siska prebehla pohľadom z Aley na Lennox a akoby uvažovala, aký vplyv to všetko bude mať na ich vzťah. Ak aj mala nejakú otázku, nechala si ju pre seba. Miesto toho sa obrátila k Lennoxovi: „Mohli by prípadne Darkoni zložiť prísahu Alei? Žeby tým jedna prísaha zrušila druhú?“

„To nejde,“ odvetil Lennox. „Pokiaľ je raz človek zaviazaný určitému vládcovi alebo vládkyni, nemôže už prísahu nikdy v živote zopakovať.“

Siska ho počúvala tak pozorne, až sa k nemu začala nakláňať. Potom sa odrazu prudko vystrela a zahmlil sa jej pohľad, akoby nad niečím usilovne premýšľala.

O chvíľočku povedala: „Lennox, myslím, že máš pravdu. Záleží na tom, *komu* prísahu zložíš.“ Prenikavo sa zadívala na Aleu. „Alea Aquarius, dovoľ, aby som ti zložila prísahu.“

Ruku na srdce

Alea bez slova civela na Sisku. Darkonka jej chce zložiť prísahu vládcovi? Vari ich nepočúvala, keď pred chvíľou hovorili o hroznom efekte absolútnej poslušnosti?

Aj Lennox jej návrh dosť prekvapil. „Nemáme ani sérum,“ namietol. „Iba vďaka nemu človek získa superschopnosti...“ Uprene hľadel na Sisku. „A povinnosť počúvať,“ dodal. Očividne bolo preňho dôležité opäť to pripomenúť.

„*Schattfa!*“ vyhrkla Siska – v morskej reči to znamenalo niečo ako: *Dočerta!* „Musíme zistiť, či je možné gén aktivovať aj bez séra.“ Zrejme to všetko myslela vážne.

Lennoxovi sa na tvári objavil prekvapený a zároveň spokojný úsmev.

Alei sa však ten nápad vôbec nevidel skvelý. „Prídeš o svoju slobodu,“ upozornila Sisku. „To predsa nemôžeš dobrovoľne chcieť!“

Z pohľadu, ktorý jej Siska opätovala, bolo úplne jasné, že už zvážila všetky za aj proti. „Rozhodne radšej zlo-

žím prísahu tebe, než by ma k tomu mal jedného dňa prinútiť Orion.“

Alea sklopila zrak. Presne to bolo rozhodujúcim argumentom aj pre Lennox – chcel radšej poslúchať ju než Oriona. Siska mala navyše pravdu v tom, že doktor, pokiaľ by sa mu na to naskytla príležitosť, by bol celý bez seba od radosti, keby ho mladá Darkonka musela poslúchať, a on by ju tak mohol využívať na svoje zvrátené zámery. No ak Siska zloží prísahu jej, bude v tomto smere pred ním chránená. Pokrútila hlavou. „Celá táto diskusia je celkom zbytočná, lebo nemáme sérum.“ Teraz ju to vlastne potešilo.

„To je pravda,“ takmer nebadateľne sa usmiala Siska. „Pred chvíľou si sa ma spýtala, či mám vodičák,“ povedala náhle bez akejkoľvek súvislosti. „Nemám. A aj tak viem šoférovať.“

„Dokonca dosť dobre,“ poznamenal Lennox.

Siska prikývnutím vzala jeho kompliment na vedomie. „Naučila som sa šoférovať od svojej suchozemskej tety. Býva v portugalských horách a vždy, keď som ju v posledných rokoch navštívila, nechala ma viesť auto. V tom jej zapadákové je každému úplne jedno, keď si nejaký tínedžer bez vodičáku sadne za volant.“ Siska sa pousmiala pravým kútikom. „Dnes ráno som bola v požičovni áut tu neďaleko.“

Alea sa zarazila. „To kombi nie je ukradnuté, je požičané...“

„No, to zase...“ Siska si odkašlala. „Oficiálne som si to auto nepožičala. Koniec koncov, nie som plnoletá. Majiteľovi autopožičovne by stačil jeden pohľad do môjho občianskeho a vysmial by sa mi. Nehovoriac o chýbajúcom vodičáku.“ Pokrčila plecami. „Skôr som to auto... od cudzila. Rozhodne ho však plánujem vrátiť, len čo sa dostaneme na miesto,“ ubezpečila ich. „Je to dosť veľká požičovňa. Len čo budeme v Benátkach, jednoducho auto odstavíme na niektorom parkovisku. Nikomu tým predsa neuškodíme.“ Spýtavo sa pozrela na Aleu, akoby potrebovala jej súhlas.

Alea premýšľala, čo by na to povedala Marianne. Jej nebohá pestúnka ju naučila nikdy neporušovať pravidlá. Zároveň jej však zišlo na um Benovo najobľúbenejšie úslovie: *Niekedy je nutné pravidlá trochu ohnúť, aby bolo možné urobiť to, čo je správne.*

Keďže Alea nič nepovedala, Siska pokračovala, teraz už trochu neisto: „Jednoducho som si myslela, že auto potrebujeme. Pochopila som, že nemáte peniaze na lístky na vlak. A ani ja nemám dosť peňazí.“

Alea sa namiesto odpovede vrhla Darkonke okolo krku. „Ty si absolútne najlepšia!“ Pevne Sisku objala a tá to meravo strpela. Alea rýchlo cúvla o krok a pokračovala vo svojom chválospeve: „To, ako si sa včera objavila na pláži, bolo fakt neuveriteľné! Presne v tom správnom okamihu. Zachránila si nás a za to ti budeme navždy vďační. Rovnako aj za toto auto.“

Sisku pochvala viditeľne potešila, hoci navonok to prejavila iba zľahla zdvihnutými kútikmi úst.

„Chcem ti pomôcť, Alea. Chcem ti byť k službám.“ Napriek meravosti, s akou hovorila, v každej slabike bolo zjavné veľké odhodlanie. „Vedela som, že chcete ísť do Benátok, tak som jednoducho našla možnosť, ako nás tam všetkých dostať,“ povedala, akoby to bola tá najprirodzenejšia vec na svete. „V Benátkach sa stretneme s Tess, Benom a so Sammym,“ dodala ešte nadšene. „Odtiaľ potom pôjdeme vlakom alebo autobusom do Ríma, aby sme tam boli devätnásteho septembra a mohli pri Koloseu prepadnúť Oriona.“

Z Darkonkiných úst znel celý plán ešte oveľa lepšie.

„A vieš, čo urobíme osemnásteho septembra?“ spýtal sa Lennox. V hlase mu zaznievala očakávaná radosť, Alei sa však pri zmienke o osemnástom septembri na chvíľu zastavilo srdce. Lennox si to všimol a pokračoval s trochu menším nadšením. „Alfa cru vystúpiť v Ríme ako predkapela na veľkom koncerte za životné prostredie.“

Siska zalapala po dychu. „Na tej veľkolepej akcii, o ktorej sa teraz všade píše? Na koncerte so všetkými superstars?“ Pri každom jej slove bolo Alei horšie a horšie. Len si pomyslela, že už o niekoľko dní má vystúpiť pred obrovským množstvom ľudí na gigantickom štadióne, stiahlo jej žalúdok a podlomili sa jej kolená.

Lennox prikývol. „Dostali sme sa k tomu cez *Morských rytierov*. Pôvodne bolo v pláne...“

Siska mu skočila do reči: „Nie je také vystúpenie príliš nebezpečné? Čo ak sa o tom dozvie Orion?“

„Nikto nevie, že tam budeme vystupovať,“ vysvetlil Lennox. „Oficiálne platí, že vystúpi Magnus z *Morských rytierov* a bude rečniť o ochrane morí. Až v okamihu, keď vyjdeme na pódium, ľudia zistia, že sme tam namiesto Magnusa my – kapela Alfa cru.“ Chvíľu si hrýzol spodnú peru. „Spočiatku som k tomu tiež pristupoval dosť skepticky. Časom som však zmenil názor a myslím si, že posolstvo, ktoré môžeme ako kapela sprostredkovať, je natoľko vzácne, že sa nedáme akoľkoľvek zastrašiť. Navyše bude naše vystúpenie trvať iba tridsať minút, potom hneď zmizneme.“

„I tak sa môže niečo pokaziť.“ Siska nevyzerala celkom presvedčená o bezpečnosti celej akcie, ale nepokúšala sa im to vyhovoriť. Namiesto toho povedala: „Vypracujem bezpečnostný plán. Na internete určite nájdem plánik štadióna. Na najdôležitejšie miesta môžeme namontovať malé kamery, ktoré budú vaše vystúpenie monitorovať.“ Bolo vidieť, že v duchu už začala plán zostavovať.

Lennox žmurkol na Aleu a bolo jasné, čo jej tým chce naznačiť: Siska bola preňho už teraz skutočným požehnaním.

„Siska, ako to vlastne dopadlo s prerušením tvojho štúdia?“ chcela vedieť Alea. „Nemusíš teraz rok chodiť do školy?“

Darkonka sa opäť pousmiala pravým kútikom. „No, podala som si žiadosť...“ odkašlala si. „Keď som sa vybrala do Sankt Goarshausenu, povedala som svojim adoptívnym rodičom, že istý čas budem pomáhať tete, ktorá si práve zlomila nohu.“

Alea sa zarazila. Siska klamala svojim adoptívnym rodičom? Nie, vlastne o tom nechcela veľmi premýšľať. Jasne totiž cítila, že Darkonku potrebujú.

„Ste hladní?“ spýtala sa Siska, prešla ku kufru a spod spacáku vytiahla kôš s chlebom, ovocím a so zeleninou. „Toto som nakúpila pre prípad, že by...“

Alea s Lennoxom sa vrhli na jedlo, skôr ako stihla vetu dokončiť. Usmiala sa a bolo jasné, aká je spokojná, keď môže byť užitočná.

Zatiaľ čo sa Alea s Lennoxom snažili zasýtiť, prišuchtal sa na parkovisko starší pár. Siska sa od nich okamžite odvrátila a siahla do vnútorného vrečka svojej bundy. Muž so ženou nastúpili do jedného zo zaparkovaných áut. Siska otvorila malú škatuľku, kde mala hnedé kontaktné šošovky. Nacvičeným pohybom si ich nasadila, a keď sa na Aleu a Lennoxa znovu pozrela, pôsobila jej tvár celkom inak. Bez žiarivo svetlých očí sa úplne vytratil dojem nadprirodzenosti a odrazu vyzerala ako obyčajné dievča s veľmi tmavou pokožkou.

„Už od detstva nosím hnedé kontaktné šošovky.“ Niekoľkokrát zažmurkala, akoby jej šošovky predsa len ne-

sedeli celkom dobre. „Nikdy som bez nich nevychádzala z domu, lebo inak by som bola veľmi nápadná.“

„To si neviem predstaviť,“ povedala Alea a pohľadom vyhľadala pár, ktorý vo svojom aute práve opúšťal parkovisko. Vozidlo šlo takmer potichu – bol to jeden z moderných elektromobilov, ktorých sa v poslednom čase vyskytovalo na cestách čoraz viac.

Siska sa pozrela na kamarátov. „Pôjdeme?“

Alea prehltnula posledný kúsok hrušky a zdvihla ruku do výšky. „Benátky, ideme!“

Siska vehementne prikývla a spolu nastúpili do kombi. Skôr ako zamierili do Benátok, musela ešte natankovať. Rýchlo našla pumpu v ich blízkosti, a kým tankovala, Alea cez otvorené okienko zacítila pach benzínu.

Rozhodne nevyzerala šťastne a Lennox sa jej potichu spýtal: „Cítila by si sa v elektromobile lepšie ako v tomto?“

Presne o tom práve rozmýšľala. „Benzín nie je... udržateľná surovina.“ Bola hrozne rada, že Siska zohnala auto. Na druhej strane... „Máme pred sebou dosť dlhú cestu a na rozdiel od vlaku alebo autobusu vezie toto auto iba nás, čo znamená, že iba kvôli nám spotrebúva benzín a produkuje splodiny.“

Lennox sa tváril, že s ňou súhlasí, ale povedal: „Elektromobily tiež nie sú dokonalé.“

„Ja viem.“ Elektrické autá síce neprodukujú splodiny, ale výroba ich batérií zaťažuje životné prostredie a elektrický prúd, ktorý ich poháňa, tiež väčšinou nie je eko.

„Bola by si radšej, keby sme šli vlakom?“ Lennox si povzdychol. „No dobre... Mohol by som niekomu ukradnúť peňaženku, a pokiaľ v nej bude dosť peňazí, kúpime si lístky na vlak.“ Lennox bol skúsený vreckár.

Alea vehementne pokrútila hlavou. „Okradnúť niekoho je predsa oveľa horšie, než ísť týmto autom!“

Lennox sa na ňu pozrel a bolo jasné, že s ňou súhlasí. Keď si Alea frustrrovane vzdychla, chytil ju za ruku. „*Yavani*, toto benzínové auto je najlepšia možnosť, ako sa dostať do Benátok. Niekedy to jednoducho inak nejde a človek nemôže robiť všetko dokonale.“

Alea s ľútosťou prikývla.

Po chvíli sa do auta vrátila Siska. Ešte vždy mala hneď kontaktné šošovky a na pumpe sa správala ako dospelá. Bola vysoká, čo určite pomohlo k tomu, že ju nikto nepokladal za neplnoletú, a navyše podľa jej znudeného výrazu si každý musel myslieť, že tankovala už aspoň tisíckrát.

Kombi s rachotom naštartovalo a mohli pokračovať v ceste. Keď o chvíľu uháňali po diaľnici smerom na juh, Alei sa opäť vrátil pocit radosti. Išli do Benátok! Siska vravela, že ak všetko pôjde dobre, dorazia tam asi o desať hodín, čo znamenalo, že už ráno uvidia Bena, Tess a Sammyho!

Alea sa spokojne usadila na zadnom sedadle a pozorovala červenožlatý západ slnka nad vrcholkami stromov. Ďalší udalosťami nabitý letný deň sa končil a ona

premýšľala o tom, že posledné týždne jej života pripomínajú jazdu na horskej dráhe. Bolo to rozhodne najbláznivejšie, najdesivejšie a zároveň najkrajšie leto celého jej doterajšieho života. Našla si najlepších priateľov, akých si len mohla priať, a navyše svoju veľkú lásku. Ani trošku nepochybovala o tom, že Lennox je jej veľkou láskou. A teraz je s nimi aj expertka na bezpečnosť, ktorá sa správa ako profesionálka, hoci sa nachádza v úplne neznámom teréne.

Alea sa usmiala, pošúchala si oči, bez zábran si zívla a hlavu si položila Lennoxovi na plece. Po dlhom čase sa konečne dokázala uvoľniť.

Práve keď začala driemať, prebralo ju vyzváňanie. Nieкто jej volal na mobil.